

No 3.

Carl XII.

Allegro moderato.

Westermark.

ff *mf*

Rung Carl, den un-ga hjel-te, Han stod i rök och han stod i rök och och

ff *mf*

han stod i rök och

Detailed description: This system contains the first two staves of music. The upper staff is in treble clef and the lower in bass clef. The key signature has one flat (B-flat). The time signature is common time (C). The first staff begins with a forte (ff) dynamic and a mezzo-forte (mf) dynamic. The lyrics are written below the notes.

f ff p

dam. Han drog sitt svärd från bäl-te, Och bröt i stri-den fram. »Hur

f ff p

Detailed description: This system contains the next two staves of music. The dynamics include forte (f), fortissimo (ff), and piano (p). The lyrics continue from the previous system.

f Ur

sven-ska stå-let bi---ter, Kom, låt oss pröf-va på!

f

Detailed description: This system contains the final two staves of music. It includes the dynamic forte (f) and the word 'Ur' at the end of the first staff. The lyrics conclude with 'Kom, låt oss pröf-va på!'.

vä-----gen Mo-sco--vi--ter, ur vä-----gen Mo-sco--vi-ter,

Ur vä--gen Mo-sco--vi--ter, ur vä--gen Mo-sco-vi-ter,

Friskt mod, J gos-sar blå, friskt mod, J gossar blå! Friskt mod, J

gos-sar blå, friskt mod, J gos-sar blå!

Och en mot tio ställdes
 Af retad Vasa son.
 Der flydde, hvad ej fälldes;
 Det var hans lärospån.
 Tre konungar tillhopa
 Ej skrefvo pilten bud.
 Lugn stod han mot Europa,
 En skägglös dundergud.

Gråhårad statskonst lade
 De snaror ut med hast:
 Den höga yngling sade
 Ett ord och snaran brast.
 Högbarmad, smärt, gullhårig,
 En ny Aurora kom:
 Från kämpen, tjuguarig,
 Hon vände ohörd om.

Der slog så stort ett hjerta
 Uti hans svenska barm,
 I glädje som i smärta,
 Blott för det rätta varm.
 I med- och motgång lika,
 Sin lyckas öfverman,
 Han kunde icke vika,
 Blott falla kunde han.

Se! nattens stjernor blossa
 På grafven längese'n,
 Och hundra-årig mossas
 Betäcker hjeltens ben.
 Det herrliga på jorden,
 Förgängligt är dess lott.
 Hans minne uti nordens
 Är snart en saga blott.

Dock — än till sagan lyssnar
 Det gamla sago-land
 Och dvergalåten tystnar
 Mot resen efterhand.
 Än bor i nordens lundar
 Den höga anden kvar,
 Han är ej död, han blundar;
 Hans blund ett sekel var.

Böj, Svea, knä vid griften,
 Din störste son göms der.
 Läs nötta minnesskriften,
 Din hjeltedikt hon är.
 Med blottadt hufvud stiger
 Historien dit och lär,
 Och svenska äran viger
 Sin segerfana der.

E. Tegnér.